

SECȚIA PENTRU PROCURORI
HOTĂRÂREA nr. 7P/21 mai 2009

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului V. M., procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul D., având ca obiect abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din data de 05.05.2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta când Secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 19.05.2009 și pentru data de 21.05.2009 când a dat următoarea hotărâre:

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori, la data de 26.02.2009 sub nr. 7/P/2009, Comisia de disciplină pentru procurori a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului procuror V. M., de la Parchetul de pe lângă Tribunalul D.,

având ca obiect abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că pârâțul procuror V. M. a participat la judecarea cauzei ce a format obiectul dosarului nr. 1932/63/2008 al Tribunalului D., care a avut ca obiect cererea de întrerupere a executării pedepsei formulată în temeiul art. 455 Cod procedură penală cu referire la art. 453 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, de către condamnatul S. G. și, în calitate de procuror de ședință, nu a dat dovadă de rol activ întrucât, deși în raportul de expertiză medico-legală nr. 9/A1C7/25 februarie 2008 era menționat expres faptul că acesta a fost întocmit în vederea soluționării cauzelor ce formau obiectul dosarelor nr. 1256/63/2008 și nr. 1932/63/2008 ale Tribunalului D., procurorul, la termenele din 10 și 24 martie 2008, nu a solicitat reunirea acestor cauze deși exista identitate de obiect și părți.

S-a reținut de asemenea că, față de concluziile incomplete ale raportului de expertiză, pârâțul procuror nu a solicitat instanței completarea acestuia pentru a se stabili dacă afecțiunea medicală constatată îl pune pe condamnat în imposibilitatea de a continua executarea pedepsei în regim de detenție, obiectiv stabilit de instanță prin încheierea din 11 februarie 2008 iar în concluziile sale, nu a făcut referire la cea de-a doua condiție impusă de dispozițiile art. 453 lit. a Cod procedură penală, respectiv pericolul social concret pentru ordinea publică și siguranța cetățenilor pe care îl implica lăsarea în libertate a condamnatului S. G..

Comisia de disciplină pentru procurori a mai reținut că, în ședința de analiză a soluțiilor din 06 mai 2008, procurorul a prezentat în mod incomplet sentința penală în sensul că nu a făcut referire la faptul că a mai participat la judecarea unei alte cereri de întrerupere a executării pedepsei care fusese formulată pe același temei de condamnatul S. G., cerere care a fost respinsă prin sentința penală nr. 550 din 05 decembrie 2007 a Tribunalului D..

În drept, Comisia de disciplină pentru procurori și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 99 – 101 din legea sus-menționată.

La data de 20.05.2009 pârâtul procuror V. M. a transmis la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care a solicitat repunerea pe rol a cauzei și admiterea cererii de probatorii și respingerea acțiunii pentru motive de imparțialitate a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii – domnul judecător V. V. A., a domnului C. P. – Ministrul Justiției și Libertăților Cetățenești și a domnului procuror N. D. C..

Referitor la cererea de repunere pe rol a cauzei, Secția constată că motivele invocate se referă la chestiuni asupra cărora s-a pronunțat la termenul din 05.05.2008 când s-au declarat închise dezbaterile și cauza a rămas în pronunțare, acestea putând constitui, eventual, motive de recurs. Mai mult, potrivit dispozițiilor art. 151 Cod procedură civilă doar instanța, dacă găsește necesare noi lămuriri, poate dispune repunerea pe rol a cauzei.

Cu privire la motivele de imparțialitate invocate de pârâtul procuror V. M., Secția constată că acestea pot constitui temei pentru o eventuală cerere de recuzare însă, domnii V. V. A. - președintele Consiliului Superior al Magistraturii și C. P. – Ministrul Justiției și Libertăților Cetățenești nu fac parte

din completul ce judecă prezenta cauză iar în ceea ce privește pe domnul procuror N. D. C., Secția constată că aceasta a fost formulată după închiderea dezbaterilor.

De asemenea, prin nota de concluzii scrise, pârâtul procuror V. M. a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât susținerile din acțiunea disciplinară conform cărora a informat în mod trunchiat colectivul de procurori cu privire la probatoriul din dosarul nr. 1932/63/2008 sunt nereale, aspect ce rezultă din declarațiile martorilor S. G., T. T., S. I. și J. M. – procurori la Parchetul de pe lângă Tribunalul D..

Pârâtul procuror mai arată că procurorii ce au participat la ședința de analiză a soluțiilor cunoșteau cazul „G.”, acesta fiind discutat în ședința de analiză a soluțiilor din 26.03.2008 când s-a declarat recurs, pentru motive de nelegalitate, împotriva hotărârii prin care a fost respinsă cererea de întrerupere a executării pedepsei formulată de condamnatul G. S..

Cu privire motivul pentru care s-a apreciat că nu se impune declararea căii de atac a recursului împotriva hotărârii nr. 178/05.05.2008 pronunțată de Tribunalul D. în dosarul nr. 1932/63/2008, pârâtul procuror invocă, de asemenea, practica unitară a Curții Europene a Drepturilor Omului din care reiese că accesul deținuților la tratament medical, inclusiv cel de tip chirurgical, este necondiționat și trebuie aplicat fără discriminare.

Secția reține următoarea situație de fapt:

La data de 08.10.2007, condamnatul G. S., deținut în Penitenciarul de Maximă Siguranță C., a solicitat Tribunalului D. întreruperea executării

pedepsei de 15 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 359/07.07.2005 a Tribunalului Brașov, cererea făcând obiectul dosarului nr. 19472/63/2007.

La termenul de judecată din 07.11.2007, la care a participat ca procuror de ședință pârâtul procuror V. M., instanța a dispus efectuarea unei expertize medico-legale prin care să se stabilească dacă afecțiunile medicale ale condamnatului îl pun în imposibilitatea executării pedepsei în regim de detenție.

La data de 04.12.2007 Serviciul de medicină legală C. a înaintat Tribunalului D. raportul de expertiză medico-legală nr. 81/A1C7 în care se arată că numitul G. S. a suferit subatacuri de glaucom cu unghi închis și se recomandă intervenție chirurgicală de urgență iar la 05.12.2007, pârâtul procuror V. M. a pus concluzii de admitere a cererii condamnatului.

Tribunalul D., prin sentința penală nr. 550/05.12.2007 a respins cererea numitului G. S., această hotărâre fiind atacată cu recurs doar de petent. Prin decizia penală nr. 5/08.01.2008, Curtea de Apel C. a respins recursul numitului G. S., ca nefondat.

La data de 10.01.2008, numitul G. S. formulează o nouă cerere de întrerupere a executării pedepsei înregistrată cu nr. 1256/63/2008 iar la data de 15.01.2008 formulează încă o cerere ce a făcut obiectul dosarului nr. 1932/63/2008, ambele întemeiate pe aceleași considerente ca și cea înregistrată în anul 2007.

Prima cerere a avut termen de judecată la data de 30.01.2008 când Ministerul Public a fost reprezentat de procurorul P. C. I. G., care a solicitat instanței dispunerea unei expertize care să stabilească dacă afecțiunile medicale

de care suferă condamnatul îl pun în imposibilitatea executării pedepsei în regim de detenție.

În dosarul nr. 1932/63/2008, în care Ministerul Public a fost reprezentat de pârâțul procuror V. M., la termenul din 11.02.2008, instanța a dispus efectuarea unui raport de expertiză medico-legală care să stabilească ce afecțiuni prezintă condamnatul și dacă îl pun în imposibilitatea executării pedepsei în regim de detenție.

La data de 25.02.2008, Serviciul de medicină legală C. a înaintat Tribunalului D. raportul de expertiză medico-legală nr. 9/A1C7/25.02.2008 în dosarul nr. 1256/63/2008, făcând trimitere la două dosare privind S. G., respectiv dosarul nr. 1256/63/2008 și dosarul nr. 11932/63/2008. În cuprinsul raportului se arăta că numitul G. S. suferă de boli care nu pot fi tratate în rețeaua Administrației Naționale a Penitenciarelor și care necesită intervenție chirurgicală de urgență, fiind necesară fie întreruperea executării pedepsei pentru o perioadă de 2-3 luni în care este inclusă și perioada postoperatorie, fie internare sub pază în vederea efectuării intervenției chirurgicale.

Prin sentința penală nr. 143/26.03.2008, Tribunalul D. a respins cererea de întrerupere a executării pedepsei formulată de condamnatul S. G. și a dispus internarea sub pază a acestuia într-un spital din rețeaua Ministerului Sănătății pentru efectuarea intervenției chirurgicale, motivând că lăsarea în libertate a condamnatului prezintă pericol pentru ordinea publică, aspect ce reiese atât din gravitatea infracțiunilor pentru care a fost condamnat dar și din conduita din timpul detenției, acesta fiind sancționat de 8 ori pentru nerespectarea

regulamentului de ordine interioară, deținere de obiecte interzise și atitudine necuviincioasă față de personalul penitenciarului.

În această cauză, procurorul de ședință M. J. a pus concluzii de respingere a cererii.

Împotriva acestei sentințe Parchetul de pe lângă Tribunalul D. a formulat recurs, pentru motive de nelegalitate iar prin decizia nr. 548/29.08.2008, Curtea de Apel C. a admis recursul, a casat în întregime sentința atacată și a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului D..

După casarea cu trimitere, Tribunalul D. a înregistrat cauza cu nr. 16274/63/2008.

Prin sentința penală nr. 178/05.05.2008 pronunțată de Tribunalul D. în dosarul nr. 1932/63/2008, instanța a admis cererea de întrerupere a executării pedepsei de 15 ani, aplicată condamnatului S. G., pentru o perioadă de 3 luni. În această cauză, pârâțul procuror V. M. a pus concluzii de admitere a cererii condamnatului, astfel cum a fost formulată, iar hotărârea a rămas definitivă prin nerecurare.

Prin sentința penală nr. 449/27.10.2008, pronunțată în dosarul nr. 16274/63/2008, Tribunalul D. a respins ca fiind rămasă fără obiect, cererea de întrerupere a executării pedepsei formulată de condamnatul S. G. la data de 10.01.2008.

Secția, reține că faptele pârâțului procuror V. M. întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, pentru următoarele considerente:

Pârâtul procuror V. M. a încălcat standardele de conduită impuse procurorilor de Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 304/2004, privind organizarea judiciară precum și Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor în care se prevede că judecătorii și procurorii sunt obligați să își îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, procurorul își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic și este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză.

Ori, în cauza privind cererea formulată de condamnatul S. G., pârâtul procuror V. M. a pus concluzii de admitere a cererii petentului fără a solicita instanței completarea raportului de expertiză medico-legală, în sensul ca Serviciul de medicină legală să precizeze dacă afecțiunile medicale de care suferă petentul îl pun pe acesta în imposibilitatea de executare a pedepsei în regim de detenție și fără a solicita efectuarea unor verificări privind pedepsele aplicate și conduita condamnatului pe perioada detenției.

Secția, reține de asemenea că, pârâtul procuror V. M., în exercitarea rolului activ, trebuia să solicite instanței efectuarea de verificări cu privire la obiectul dosarului nr. 1256/63/2008, având în vedere mențiunile din preambulul raportului de expertiză medico-legală, pentru a se analiza oportunitatea reunirii cauzelor înregistrate cu nr. 1256/63 și nr. 1932/63/2008.

Sentința penală nr. 178/05.05.2008 a fost pusă în discuția colectivului de procurori din cadrul Parchetului de lângă Tribunalul D., în ședința de analiză a

[REDACTED] soluțiilor din data de 06.05.2008, iar cu această ocazie, pârâtul procuror V. M. a prezentat celorlalți procurori doar concluziile raportului de expertiză medico-legală, fără a se referi la pedepsele aplicate condamnatului, la gravitatea faptelor comise de acesta ori la măsura expulzării de pe teritoriul României, dispusă de instanța de condamnare, considerente invocate de instanța de judecată la pronunțarea sentinței penale nr. 550/05.12.2007, în cauza în care pârâtul procuror a pus tot concluzii de admitere.

Semnificativ este și faptul că, în cadrul ședinței de analiză a soluțiilor din data de 06.05.2008, pârâtul procuror V. M. nu a informat colectivul de procurori cu privire la participarea sa la judecarea unei alte cereri formulate de condamnatul G. S. în anul 2007, în care acesta a invocat aceleași afecțiuni și în care instanța a dispus respingerea cererii, motivând că lăsarea în libertate a condamnatului prezintă pericol pentru ordinea publică.

Mai mult decât atât, la data de 01.04.2008, pârâtul procuror V. M. a participat la ședința de analiză a soluțiilor în cadrul căreia procurorul M. J. a prezentat sentința penală nr. 143/26.03.2008, pronunțată de Tribunalul D. în dosarul nr. 1256/63/2008 și s-a luat măsura declarării recursului împotriva acesteia și, nici cu această ocazie, nu a adus la cunoștința conducerii faptul că pe rolul Tribunalului D. mai există o cauză având același obiect, în care participase deja la termenele din 25.02.2008, 10.03.2008 și 24.03.2008.

În acest context, opțiunea pârâtului procuror V. M. de a nu exercita calea de atac a recursului a fost însușită de toți procurorii prezenți la ședință.

Secția nu poate avea în vedere argumentele invocate de pârâtul procuror în ceea ce privește faptul că, hotărârea colectivului de procurori de a nu declara

[REDACTED]

calea de atac a recursului împotriva sentinței penale nr. 178/05.05.2008 s-a bazat pe hotărârile pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului întrucât, obiectul abaterii disciplinare reținută în sarcina pârâtului constă în neîndeplinirea obligațiilor ce-i revin în calitate de procuror de ședință și anume de a avea rol activ și de veghea ca hotărârile instanței să fie luate după administrarea întregului probatoriu necesar în cauză.

De asemenea, Secția nu poate avea în vedere aceste aspecte întrucât, modul în care instanțele aplică dispozițiile Curții Europene a Drepturilor Omului în hotărârile pronunțate nu poate fi analizat de Secția pentru procurori, investită cu judecarea unei abateri disciplinare.

Secția, reține că susținerile pârâtului din nota de concluzii scrise, privitoare la faptul că nu a informat în mod trunchiat colectivul de procurori cu privire la probatoriul din dosarul nr. 1932/63/2008, nu pot fi avute în vedere întrucât, chiar dacă aceștia au luat cunoștință de sentința penală nr. 143/26.03.2008 cu ocazia ședinței de analiză a soluțiilor din data de 01.04.2008, acest fapt nu excludea obligația pârâtului de a formula cererile care, în mod legal se impuneau, pentru a evita pronunțarea a două soluții contrare în cauze cu privire la care exista identitate de obiect și părți.

În ceea ce privește susținerile pârâtului procuror din cursul cercetării prealabile, cu privire la faptul că procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D. au fost informați cu privire la sentința penală nr. 550/05.12.2007, prin care instanța a respins cererea de întrerupere a executării pedepsei formulată de numitul G. S., astfel că nu avea obligația de a mai aduce în discuție acest aspect la ședința din 06.05.2008, acestea nu pot fi reținute întrucât

în evidențele parchetului nu a fost identificat procesul verbal întocmit cu ocazia acestei ședințe. Mai mult decât atât, în condica de evidență cronologică a hotărârilor judecătorești, instituită la Secția judiciară a Parchetului de pe lângă Tribunalul D., nu apare inserată hotărârea nr. 550/2007.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica, în condițiile art. 100 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere, caracterul repetitiv al nerespectării unor norme elementare de procedură penală și principii de bază ale procesului penal, consecințele negative asupra interesului general al societății, dat fiind că atât prin dispozițiile constituționale, cât și prin cele care reglementează organizarea judiciară, se statuează că, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, participarea sa fiind o garanție a realizării activității de justiție în sensul larg al acestei noțiuni care presupune, pe lângă organizarea și funcționarea organelor judiciare, și înfăptuirea corectă a actului de justiție.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Cu majoritate,

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva procurorului V. M. de la Parchetul de pe lângă Tribunalul D..

În baza art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică procurorului V. M. sancțiunea disciplinară „excluderea din magistratură”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 9 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 21 mai 2009.

Opinie separată

În baza art. 100 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică procurorului V. M. sancțiunea disciplinară „mutare disciplinară”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) din același act normativ.

Motivarea opiniei separate

Având în vedere faptul că finalitatea unei judecăți în materie disciplinară vizează sancționarea unei fapte săvârșită în legătură cu îndatoririle de serviciu, la individualizarea sancțiunii ce se va aplica pârâtului procuror V. M., Secția trebuie să aibă în vedere atât elementele ce circumstanțiază fapta săvârșită prin

prisma valorilor sociale lezate, a efectelor produse precum și elementele ce țin de persoana pârâtului și activitatea sa profesională privită în ansamblu.

În ceea ce privește urmările produse ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare reținută în sarcina pârâtului procuror, având în vedere faptul în latura obiectivă a abaterii disciplinare intră și faptul că, datorită modului în care acesta a prezentat sentința penală nr. 178/05.05.2008 în cadrul ședinței de analiză a soluțiilor din data de 06.05.2008, nu s-a mai declarat recurs împotriva acestei hotărâri, această urmare nu este imputabilă exclusiv pârâtului procuror V. M., pentru următoarele considerente:

Din declarațiile date în cursul cercetării prealabile de procurorii S. I., T. T. și S. G. din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D. reiese că, la ședința de analiză a soluțiilor din data de 06.05.2008, pârâtul procuror a prezentat o copie a raportului de expertiză medico-legală întocmit pentru condamnatul G. S., astfel că toți procurorii prezenți au făcut legătura cu sentința penală nr. 143/26.03.2008, iar în urma analizei s-a luat, de către colectiv, decizia de a nu se declara recurs.

În lipsa unor probatorii în circumstanțiere, se reține că această manieră de pregătire a ședințelor de judecată și a celor de analiză a soluțiilor reprezintă un caz izolat și nu caracterizează activitatea în ansamblu a pârâtului procuror V. M. care anterior, nu a mai fost sancționat disciplinar.

Pentru motivele expuse, apreciez că față de pârâtul procuror V. M., se impunea aplicarea unei sancțiuni mai puțin aspre și anume cea a „mutării disciplinare”.